

161

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 6 marca 1995 r.

w sprawie powołania Rady Ministrów.

Na podstawie art. 58 w związku z art. 66 ust. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 84, poz. 426), zgodnie z uchwałami Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 marca 1995 r. w sprawie wyrażenia wotum nieufności Radzie Ministrów i wyboru nowego Prezesa Rady Ministrów i z dnia 4 marca 1995 r. w sprawie wyboru Rady Ministrów powołuję z dniem 7 marca 1995 r. Radę Ministrów w składzie:

Józef OLEKSY	— Prezes Rady Ministrów
Roman JAGIELIŃSKI	— Wiceprezes Rady Ministrów Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej
Grzegorz KOŁODKO	— Wiceprezes Rady Ministrów Minister Finansów
Aleksander ŁUCZAK	— Wiceprezes Rady Ministrów Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych
Władysław BARTOSZEWSKI	— Minister Spraw Zagranicznych
Barbara BLIDA	— Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa
Marek BOROWSKI	— Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów
Jacek BUCHACZ	— Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą
Ryszard CZARNY	— Minister Edukacji Narodowej
Kazimierz DEJMEK	— Minister Kultury i Sztuki
Jerzy JASKIERNIA	— Minister Sprawiedliwości
Wiesław KACZMAREK	— Minister Przekształceń Własnościowych
Bogusław LIBERADZKI	— Minister Transportu i Gospodarki Morskiej
Andrzej MILCZANOWSKI	— Minister Spraw Wewnętrznych
Leszek MILLER	— Minister Pracy i Polityki Socjalnej
Zbigniew OKOŃSKI	— Minister Obrony Narodowej
Mirosław PIETREWICZ	— Minister — Szef Centralnego Urzędu Planowania
Klemens ŚCIERSKI	— Minister Przemysłu i Handlu
Andrzej ZIELIŃSKI	— Minister Łączności
Stanisław ŻELICHOWSKI	— Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa
Jacek ŻOCHOWSKI	— Minister Zdrowia i Opieki Społecznej

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

162

UCHWAŁA Nr 29 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 marca 1995 r.

w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1995 r.

Do czasu uchwalenia ustawy o czasie letnim i zimowym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w 1995 r. czas letni i zimowy na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. 1. Czas letni wprowadza się dnia 26 marca 1995 r. o godzinie 2 minut 00 czasu zimowego, środkowoeuropejskiego (o godzinie 1.00 czasu Greenwich Mean Time).

2. Wprowadzenie czasu letniego polega na zmianie wskazań zegarów z godziny 2 minut 00 na godzinę 3 minut 00, która będzie godziną początkową czasu letniego (wschodnioeuropejskiego).

§ 3. 1. Czas zimowy wprowadza się dnia 24 września 1995 r. o godzinie 3 minut 00 czasu letniego (wschodnioeuropejskiego).

2. Wprowadzenie czasu zimowego polega na zmianie wskazań zegarów z godziny 3 minut 00 na godzinę 2 minut 00, która będzie godziną początkową czasu zimowego, środkowoeuropejskiego (godziną 1.00 czasu Greenwich Mean Time).

3. Czas od godziny 2 minut 00 do godziny 3 minut 00 czasu zimowego będzie się oznaczać dodatkową literą „a”

(godzina 2a minut 01 aż do godziny 3a minut 00, po czym nastąpi godzina 3 minut 01 czasu zimowego).

§ 4. Traci moc uchwała nr 3 Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1977 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego (Monitor Polski Nr 1, poz. 3).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

163

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I BUDOWNICTWA

z dnia 1 marca 1995 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości nieruchomości.

Na podstawie art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz. 629 oraz z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118, Nr 84, poz. 384, Nr 85, poz. 388, Nr 89, poz. 415 i Nr 123, poz. 601) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie reguluje szczegółowe zasady ustalania wartości gruntów nie zabudowanych i znajdujących się pod zabudową, a także wartości położonych na tych gruntach budynków i innych urządzeń oraz lokali, zwane dalej wyceną.

2. Przepisy zarządzenia odnoszące się do części składowych nieruchomości stosuje się także do budynków i lokali, jeżeli stanowią one odrębny przedmiot własności.

§ 2. Artykuły powołane w zarządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

§ 3. 1. Sposoby określania przez osoby, o których mowa w art. 38 ust. 1, wartości nieruchomości, zwane dalej podejściami do wyceny, są uzależnione od przyjętych przy wycenie założeń co do rodzaju czynników wpływających na wartość nieruchomości.

2. Wyceny nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 4, dokonuje się przy zastosowaniu podejść: porównawczego, dochodowego lub kosztowego.

3. Przy wycenie nieruchomości można stosować podejście mieszane, zawierające elementy podejść wymienionych w ust. 2.

4. Podejście kosztowe stosuje się tylko do wyceny części składowych nieruchomości. Wyceny gruntów dokonuje się odrębnie z zastosowaniem pozostałych podejść.

5. Przy każdym podejściu stosuje się właściwe dla przyjętych w nim założeń metody wyceny nieruchomości, wyrażone w technikach szacowania.

§ 4. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, wyboru podejścia, metody i techniki dokonują osoby, o których mowa w art. 38 ust. 1, uwzględniając cel wyceny, rodzaj nieruchomości, funkcję wyznaczoną dla niej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz dostępność danych o jej otoczeniu.

§ 5. 1. Przy podejściu porównawczym i dochodowym dokonuje się określenia wartości rynkowej nieruchomości, przez którą rozumie się jej przewidywaną cenę, możliwą do uzyskania na rynku.

2. Przy podejściu kosztowym dokonuje się określenia wartości odtworzeniowej części składowych nieruchomości. Przez wartość tę rozumie się kwotę równą kosztom odtworzenia lub kosztom zastąpienia części składowych nieruchomości, z uwzględnieniem stopnia ich zużycia.

§ 6. 1. Podejście porównawcze polega na określaniu wartości nieruchomości przy założeniu, że wartość wycenianej nieruchomości jest równa cenie, jaką uzyskano za nieruchomości podobne, które były przedmiotem obrotu rynkowego, skorygowanej ze względu na cechy różniące te nieruchomości i ustalonej z uwzględnieniem zmian poziomu cen na skutek upływu czasu.

2. Podejście porównawcze stosuje się, jeżeli są znane dane o cenach nieruchomości podobnych do nieruchomości wycenianych. Wycenę należy oprzeć na analizie tych cen i cech wpływających na ich wielkość.

§ 7. 1. Podejście dochodowe polega na określaniu wartości nieruchomości przy założeniu, że nabywca nieruchomości zapłaci za nią cenę, której wysokość uzależni od przewidywanego dochodu, jaki uzyska z nieruchomości, również po zainwestowaniu środków finansowych.

2. Podejście dochodowe może być stosowane tylko przy wycenie nieruchomości przynoszących lub mogących przynosić dochód. Wycenę nieruchomości należy oprzeć na analizie cen uzyskanych w obrocie za nieruchomości podobne do nieruchomości wycenianej, w celu ustalenia dochodów z nieruchomości oraz stopy kapitalizacji albo stopy